

ENTREVISTA

Andreu Sotorra

Narrador

Pioner en català de la publicació de novel·les 'on line', Andreu Sotorra també ha publicat més d'una vintena de llibres en paper, la majoria de novel·la breu i conte. El darrer, 'Kor de Parallamps', ha estat guardonat amb el premi Edebé de literatura infantil 2003. Parlem amb l'autor de l'obra, de la literatura infantil i juvenil actual i del seu polèmic i fulminant cessament com a secretari general de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC), que fa poques setmanes va quedar resolt en un acte de conciliació

LD. Vostè, que ha obtingut diferents premis literaris de narrativa curta i de novel·la, sempre ha afirmat que no està gaire a favor de l'existència de premis. ¿Per què va decidir presentar 'Kor de Parallamps' al premi Edebé de literatura infantil, doncs?

AS. Fa 25 anys que vaig guanyar el primer premi i sempre he pensat que no m'ho havia de creure gaire, i que un premi no és la finalitat d'escriure. Durant molts anys els escriptors hem hagut de passar per aquests concursos per poder sobreviure o publicar i el que és més greu és que encara haugem de continuar fent-ho. De fet, ara existeixen més premis que mai i els escriptors consolidats encara es veuen abocats a presentar-s'hi, cosa que vol dir que no hem aconseguit entrar en un circuit editorial normalitzat. Però responent a la pregunta, vaig decidir presentar-me al concurs convocat per l'editorial Edebé perquè em garantia la publicació de 'Kor de Parallamps' en unes bones condicions professionals. Guanyant aquest premi ha suposat la publicació immediata i simultània de l'obra en les quatre llengües de l'Estat, accedir a nous mercats, un tiratge elevat d'exemplars en la primera edició i una gira de promoció per ciutats dife-

rents dels Països Catalans, Andalusia, Castella, Aragó, Galícia i el País Basc...

LD. Creu que hi ha un excés de premis literaris actualment?

AS. Feia sis anys que no em presentava a cap premi, cosa molt difícil, perquè pensa que avui en dia en català se'n deuen convocar uns 1.600 cada any. De vegades tinc la sensació que aquí som 6 milions d'escriptors a la recerca d'un únic lector. Em fa l'efecte que tothom escriu!

LD. Però això no és dolent! El pitjor és que després ningú no llegeixi gaire...

AS. No dic que sigui negatiu que molta gent escrigui, però sí que ho és que tothom arribi a publicar els seus llibres. S'està publicant indiscriminadament i el lector es pot cansar de llegir obres repetitives i mimètiques, i abandonar la lectura. Els editors haurien d'equilibrar la balança entre la producció creativa i els lectors reals. Quan fa uns 25 anys vaig començar a publicar en col·leccions de literatura infantil i juvenil, devíem ser una dotzena d'autors que n'escrivíem; en els darrers deu anys, més de 500 autors censats han tret un llibre dirigit a aquest públic. El mercat està molt saturat, tant d'escriptors com d'obres i editorials. El gran drama dels autors actuals és que la il·lusió de publicar una obra mor als sis mesos, quan aquell títol ja no es pot trobar enlloc i al cap d'un any es tracta d'un llibre descatalogat. Tot plegat és com un globus inflat artificialment que qualsevol dia acabarà esclatant, només amb una punxada.

"No dic que sigui negatiu que molta gent escrigui, però sí que ho és que tothom arribi a publicar els seus llibres"

XAVIER CARRION

LD. Per sort, els llibres que es publiquen en col·leccions infantils i juvenils duren més...

AS. Sí, perquè el públic lector sempre es va renovant. En literatura infantil i juvenil també hi ha un procés de selecció, però no és tan radical. A mi em conviden a escoles i instituts per parlar de llibres que fa anys que vaig publicar i que ja van per la setena o la vuitena edició. Això no és tan habitual en publicacions generals, tret d'alguns títols concrets.

LD. ¿Dóna suport a la pràctica de recomanar llibres obligatoris a l'escola?

AS. L'ideal seria que no hi hagués cap obligació escolar! Però aprendre per curiositat sembla que és difícil, a certes edats. El curs passat, el departament d'Ensenyament es va treure de la màniga una llista de lectures obligatòries. Crec que no va tenir bona acceptació en cap sector i no perquè fos una mala idea,

sinó perquè la llista estava feta amb un criteri equivocat. Estic d'acord que existeixin llibres recomanats a l'escola, perquè si hi ha hores de gimnàstica, de dibuix i de laboratori, em sembla que també hi ha d'haver hores de lectura. El que passa és que la relació de llibres recomanats hauria d'estar consensuada pel professorat. De totes formes, més que una obligació, hi hauria d'haver una orientació: cada escola i cada grup de classe és un món diferent.

LD. ¿Com pot competir el llibre infantil i juvenil amb el cinema, la 'play station', l'Internet o la televisió?

AS. Educant els infants i joves en la lectura. Fent-los descobrir que la literatura els serveix sobretot per entendre el món en què vivim. I sabent aprofitar els nous mitjans a favor de la lectura. Però, saps què passa? Doncs que l'ensenyament encara treballa

amb mitjans del segle XIX! Hi ha un desfasament entre els mètodes que utilitza l'escola i la realitat del carrer.

LD. Vostè ha estat el primer autor en català que ha escrit una novel·la 'on line' en temps real. ¿Què pretenia demostrar amb aquesta experiència?

AS. Primer, divertir-me amb l'experiment. I després comprovar que l'editor ja no és l'únic camí que tenim els escriptors per arribar al nostre públic, si volem. Mai abans ni després d'escriure aquella novel·la a Internet l'any 1999 he aconseguit el mateix ressò als mitjans de comunicació. Em trucaven de tot arreu: de televisions, de ràdios, de diaris d'aquí i de fora... Ara, en canvi, 4 anys després, si tornés a repetir l'experiència, em sembla que ja no seria notícia enlloc. I és que, en només 4 anys, Internet ha avançat mig segle!

▶ ▶ ▶

PERFIL

► Andreu Sotorra (Reus, 1950) ha publicat més d'una vintena de títols, la majoria de novel·la breu i contes. De fet, explica que va escriure la seva primera novel·la de ben jove, quan amb prou feines tenia 12 o 13 anys. També ha estat un autor pioner a l'hora de publicar novel·les en català a Internet: el 1999 va escriure 'on line' i a temps real 'Carezza en W'; i més endavant, 'Llàgrimes de rovell', una obra a Internet per a nens i nenes més grans de 9 anys.

És l'últim guanyador del premi Edebé de literatura infantil gràcies a la novel·la 'Kor de Parallamps', una obra que explica la història d'una nena xinesa d'11 anys adoptada que idolatra el seu germà gran que fa d'okupa.

A més d'autor de narrativa, Andreu Sotorra és crític teatral i de literatura infantil i des del 1999 fins al 2001 va ser secretari general de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC).